

ВЕРЗАЛ ЧАСОПИС ЗА КУЛТУРНУ БАШТИНУ И НАУКУ О КЊИЗИ

Часопис „Верзал” излази једном годишње, у посљедњем кварталу године. Рок за слање радова за текућу годину је 1. мај.

Радове слати на адресу verzal.urednistvo@gmail.com.

У часопису ће бити објављени позитивно рецензирани радови. Рукопис који треба дорадити уредништво ће послати ауторима на корекцију заједно са сугестијама рецензената. Ауторе ћемо благовремено обавијестити о пријему рада и исходу рецензентског поступка.

УПУТСТВО ЗА ПИСАЊЕ РАДА

Формат: Радове слати у електронском облику у програму *Microsoft Office Word* (верзија 2000, 2003, 2007, 2010, 2013, 2016), у фонту *Times New Roman*. Величина фонта основног текста је 12, апстракта и кључних ријечи 11, фуснота 10. Размак између редова 1,5 цм, а ширине свих маргина 2,5 цм. Текст равнати на обје маргине (*Justified*). Не треба дијелити ријечи на крају реда на слоге. Формат странице треба да буде А4.

Обим рада: Рад (без литературе), укључујући размаке, треба да има од 30.000 до 50.000 карактера, а текст приказа односно научне критике од 10.000 до 20.000 карактера.

Језик и писмо: Радови се шаљу на српском или на неком од свјетских језика.

СТРУКТУРА РАДА

Име и презиме аутора штампају се изнад наслова уз лијеву маргину. Иза презимена аутора потребно је означити фусноту у којој ће бити његова имејл адреса. Испод имена наводи се назив, сједиште и веб-адреса установе у којој је аутор запослен.

Наслов (и поднаслов) штампају се на лијевој маргини странице великим словима.

Апстракт се састоји од 100 до 250 ријечи. Наслов рада и апстракт треба директно да упућују на садржај цијелог рада. Апстракт и **кључне ријечи** (највише осам) пишу се величином фонта 11 и поредом *Single*.

У складу са садржајем, текст рада треба да буде подијелен у поглавља. Сваки нови пасус

треба започети увлачењем првог реда.

Цитати у тексту: Свако позивање на монографију, чланак или статистички извор треба да се означи на одговарајућем мјесту у тексту, тако што ће се изнијети презиме аутора, година издавања и пагинација, све у заградама. Прво цитирање презимена аутора у раду треба да садржи у угластим заградама оригинално писање: „Вебер [Weber]”. Уколико је издање које наводимо писано латиницом, у загради наводимо ауторово презиме латиницом (Stevanović, 1989, str. 45).

Ако је из контекста јасно који је аутор цитиран или парафразиран, у парентези (заградама) није потребно наводити презиме аутора, нпр. „Према Марфијевом истраживању (1974, стр. 207), први сачувани трактат из те области срочио је бенедиктинац Алберик из Монте Касина у другој половини XI вијека”.

Ако се у парентези упућује на радове двају или више аутора, податке о сваком сљедећем раду треба одвојити тачком и запетом, нпр. (Белић 1958; Стевановић 1968).

Ако постоји више од једне референце истог аутора и године, додајте слова (а, б...) уз годину издавања: „И даље потврђује ову тезу (Wuthnow, 1987а, р. 32) (Јовановић, 2003а, стр. 32)”.

Уколико се користи страни извор или корпус, потребно га је навести у фусноти. У главном тексту наводи се превод. Уколико аутор чланка користи сопствени превод, то ће први пут назначити у фусноти.

Од кључне је важности да се цитати и позиви на литературу у тексту и листа библиографских јединица на крају текста у потпуности слажу. Позиви на литературу и библиографске јединице наводе се у оригиналном писму, без превођења.

Табеле, графикони и слике треба да буду означени одговарајућим бројем (редом), те да буду праћени насловом који их описује. Наслов табеле навести испред табеле, а наслов слика и графикона иза њих. Слике је потребно да буду у резолуцији од 300 dpi. Слике и графикони морају бити јединствени објекти (без елемената програма *Drawing*).

Додаци треба да буду означени словима редом (Додатак А, Додатак Б) и да буду праћени насловом који их описује. Ако постоји само један додатак, треба га назвати „Додатак”, без додатног слова.

Литература се пише након текста, као посебна секција у складу са АПА стилем / *APA Style*. Поређајте све јединице азбучним/абecedним редом по презимену аутора. Код истог аутора, по години издавања (од најновије до најстарије).

Резиме, на неком од свјетских језика, пише се на крају текста последије Литературе, дужине до 1/10 чланка (од 2.000 до 3.000 карактера). Резиме се пише фонтом *Times New Roman*, величина 12, проред *Single*.

ПРИМЈЕРИ НАВОЂЕЊА

РАД У ЧАСОПИСУ ЈЕДАН АУТОР

у тексту (Хамовић, 2016) односно (Хамовић, 2016, стр. 94)

у литератури

Хамовић, Д. (2016). Национално тло и модерност у књижевној мисли и пракси младобосанаца. *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, књ. 64, св. 1, 93–103.

или

у тексту (Manouselis, 2008) односно (Manouselis, 2008, p. 55)

у литератури

Manouselis, N. (2008). Deploying and evaluating multiattribute product recommendation in e-markets. *International Journal of Management & Decision Making*, 9, 43-61.

РАД У ЧАСОПИСУ ДО ШЕСТ АУТОРА

у тексту

Прво цитирање: (Ухó, Раúl, & Febrero, 2011, p. 576)

Поновни цитати: (Ухó et al., 2011); на српском: умјесто „et al.” писати „и др.”

у литератури

Ухó, J., Раúl, J., & Febrero, E. (2011). Current account imbalances in the monetary union and the great recession: Causes and policies. *Panoeconomicus*, 58 (5), 571-592.

РАД У ЧАСОПИСУ ШЕСТ И ВИШЕ АУТОРА

у тексту (Cummings et al., 2010, p. 833)

у литератури

Cummings, E., Schermerhorn, A., Merrilees, C., Goeke-Morey, M., Shirlow, P., & Cairns, E. (2010). Political violence and child adjustment in Northern Ireland: Testing pathways in a social–ecological model including single-and two-parent families. *Developmental Psychology*, 46, 827-841.

КЊИГА ЈЕДАН АУТОР

у тексту (Кољевић, 2015, стр. 78); (Heschl, 2001, p. 33)

у литератури

Кољевић, С. (2015). *Између завичаја и туђине*. Нови Сад: Академска књига.

Heschl, A. (2001). *The intelligent genome: On the origin of the human mind by mutation and selection*. New York, NY: Springer-Verlag.

КЊИГА КОЈА ИМА ПРИРЕЂИВАЧА

у тексту (Lenzenweger & Hooley, 2002)

у литератури

Lenzenweger, M. F., & Hooley, J. M. (Eds.). (2002). *Principles of experimental psychopathology: Essays in honor of Brendan A. Maher*. Washington, DC: American Psychological Association.

РАД ИЛИ ДИО КЊИГЕ КОЈА ИМА ПРИРЕЂИВАЧА

у тексту (Cvitković, 2007, str. 57)

у литератури

Cvitkovic, I. (2007). Katolicizam [Catholicism]. U A. Mimica i M. Bogdanović (Prir.), *Sociološki rečnik [Dictionary of Sociology]* (226–227). Beograd: Zavod za udžbenike.

ОДРЕДНИЦЕ У ЕНЦИКЛОПЕДИЈИ

у тексту (Lindgren, 2001)

у литератури

Lindgren, H. C. (2001). Stereotyping. In *The Corsini encyclopedia of psychology and behavioral science* (Vol. 4, pp. 1617-1618). New York, NY: Wiley.

РАД У ЗБОРНИКУ РАДОВА СА НАУЧНИХ КОНФЕРЕНЦИЈА

у тексту (Rowling, 1993, p. 198) / (Павловић, 2016, стр. 73)

у литератури

Rowling, L. (1993, September). Schools and grief: How does Australia compare to the United States. In *Wandarna coowar: Hidden grief*. Paper presented at the Proceedings of the 8th National Conference of the National Association for Loss and Grief (Australia), Yeppoon, Queensland (196-201). Turrumurra, NSW: National Association for Loss and Grief.

Павловић, Б. (2016). Поређење приједлога у кинеском и српском језику. У *Наука и евроинтеграције*, Зборник радова са научног скупа одржаног 21–23. маја 2015. (73–86). Пале: Филозофски факултет Универзитета у Источном Сарајеву.

ИНТЕРНЕТ ИЗВОРИ

у тексту (Lodge, 2008)

у литератури

Lodge, D. (2008). Nice Work. *Guardian*. Retrieved from / Преузето са:

<https://www.theguardian.com/books/2008/apr/20/fiction.davidlodge>. Accessed on / Датум

приступа: 18th October 2016 / 18. 10. 2016.

ТЕЗЕ И ДИСЕРТАЦИЈЕ

у тексту (Gibson, 2007)

у литератури

Gibson, L. S. (2007). *Considering critical thinking and History 12: One teacher's story* (Master's thesis). Retrieved from <https://circle.ubc.ca/>

ИНСТИТУЦИЈА КАО АУТОР

у тексту (Републички завод за статистику, 2011)

у литератури

Републички завод за статистику. *Месечни статистички билтен*. Бр. 11 (2011).

ЗАКОНИ

у тексту (Закон о основама система васпитања и образовања, 2004, чл. 5, ст. 2, тач. 3)

у литератури

Закон о основама система васпитања и образовања, *Службени гласник РС*. Бр. 62 (2004).

АРХИВСКИ И МУЗЕЈСКИ ПРЕДМЕТИ

Референца за опис архивских или музејских предмета у литератури мора да садржи назив документа или предмета (уколико назив није одређен, аутор може да га да описно, нпр. писмо, молба, привјесак, огрлица...), пуни назив сопственика грађе (укључујући и назив фонда или збирке ако постоји) и сигнатуру или инвентарни број описиване јединице. У тексту се у парентези користи само акроним сопственика грађе и сигнатура, одн. инвентарни број.

у тексту (МРС, инв. бр. 2728/II)

у литератури

Привјесак крст, Збирка накита Етнолошког одјелења Музеја Републике Српске, инв. бр. 2728/II.

или

у тексту (МКПУБИХ, сигн. РК II-3452)

у литератури

Писмо Ј. Цвијића П. Кочићу, 9. децембар 1909, Музеј књижевности и позоришне умјетности Босне и Херцеговине, сигн. РК II-3452.